

Girona i tothom

El ritme de la realitat

L'aposta estratègica per l'esport ha d'incloure la consolidació de Girona com a referència mundial del ciclisme. La ciutat és avui un focus d'atracció per a les persones aficionades a aquest esport però també per a professionals que hi estableixen la base per al seu entrenament. L'arribada de gent a Girona atreta pel ciclisme és extraordinària i també la seva influència en el desenvolupament d'alguns sectors econòmics. Però és una realitat que no ha tingut un impuls públic amb visió de futur.

Està preparada Girona per rebre la quantitat de ciclistes que rep? No ho sabem del tot. L'explosió ha estat gairebé espontània i és molt possible que tot just estiguem a la primera fase del desenvolupament complet de l'oferta ciclista a la ciutat. A primer cop d'ull Girona engoleix la demanda sense dificultats i en distribueix els beneficis de manera natural. Però la realitat és que no hi ha ni una regulació específica, ni una planificació, ni polítiques públiques per crear un escenari favorable per aprofitar les oportunitats que proposa el ciclisme. Quins són els efectes econòmics d'aquest allau per als gironins i gironines? Si no hi ha una regulació, la distribució dels beneficis és desigual.

El protagonisme de de l'Ajuntament és cabdal tan per fomentar una distribució equitativa i justa dels beneficis com per assegurar que el creixement s'adapta de manera harmònica a les condicions naturals de la vida de Girona.

Propostes

- 290.** Redactar una regulació específica i dissenyar polítiques públiques per aprofitar les múltiples oportunitats que proposa la irrupció del ciclisme a la ciutat de Girona.
- 291.** Dissenyar una planificació per consolidar la figura de Girona com la capital del ciclisme de Catalunya i vincular aquest projecte a la projecció de la ciutat i el nostre entorn.
- 292.** Dissenyar una campanya internacional de promoció de Girona en l'àmbit del ciclisme i recuperar la nostra presència en el recorregut de la Volta a Espanya, la Volta a Catalunya.
- 293.** Vetllar perquè la indústria vinculada al ciclisme es desenvolupi de manera harmònica amb la resta dels sectors per evitar monopolis, mals usos o un increment excessiu de l'oferta que alteri el mercat immobiliari.
- 294.** Fer compatible el progrés vinculat a la indústria del ciclisme amb la creació d'un mercat d'establiments de qualitat o una nova xarxa hostalera que visqui d'aquesta borsa sense que aquest creixement engoleixi la resta de sectors econòmics.

El ciclisme, doncs, és un negoci que la ciutat està rebent per impuls de la iniciativa privada. I en aquestes circumstàncies Girona no està seguint el ritme de la realitat. Està clar que s'ha d'aprofitar l'impuls del ciclisme però difícilment hi ha coherència entre acollir a Girona una fira amb l'envergadura de la Sea Otter Europe -que no té un esdeveniment comparable- i no tenir una xarxa d'equips de base, instal·lacions, un velòdrom o espais clarament definits per fer triatló.

I no es coherent tampoc que s'estigui modelant una part de la nostra personalitat i que aquesta realitat no es correspongui amb una clara ambició d'aprofitar-ho per acollir esdeveniments ciclistes.

Girona s'ha consolidat com la capital europea del ciclisme amb un relat que posa èmfasi en l'ecosistema que formen la xarxa de carreteres secundàries de l'entorn. La ciutat és el punt central d'aquest ecosistema, ha adquirit un nou valor com a capital i, en conseqüència, una nova fortalesa que, desafortunadament, es va percebre molt abans des de fora que no pas des de l'Ajuntament.

Exercir aquesta capitalitat significa tenir present que la projecció de la ciutat no es pot desentendre del nostre entorn.

Al darrera d'aquest relat hi ha una gran oportunitat a favor de la internacionalització de Girona vinculada amb el disseny d'una campanya internacional de publicitat; o amb un projecte per recuperar la nostra presència en el recorregut de la Volta a Espanya, la Volta a Catalunya o el Tour de França, del qual ja en vam ser la sortida de la sisena etapa de l'edició de 2009. Es fa molt estrany que la magnitud del fenomen ciclista a casa nostra no hagi despertat la consciència de dedicar-hi un esforç coordinat de cap govern dels últims deu anys.

Els beneficis de la irrupció d'un àmbit empresarial imprevisit en una ciutat depenen de la combinació entre la lògica llibertat per al desenvolupament dels negocis i l'atenció de les administracions per evitar monopolis, mals usos o un increment excessiu de l'oferta que alteri el mercat o que pertorbi altres sectors. Ja hem parlat dels beneficis de l'arribada del sector ciclista a Girona però no es pot amagar que ha trasbalsat els preus del lloguer per l'alta capacitat econòmica de les persones que han arribat de fora; ha incrementat d'una manera excessiva l'obertura de restaurants i cafeteries -trenta en els últims tres anys-, ha foragitat l'oci dels estudiants del barri vell i ha creat una atmosfera turística que ha ofegat la respiració veïnal.

Ja ens hem preguntat si la ciutat està preparada per suportar l'arribada de milers de ciclistes. Girona no ho pot suportar sense la intervenció pública. La liberalització absoluta d'un mercat amb aquest volum de negoci pot tergiversar el progrés de la ciutat. És compatible aquest progrés amb la creació d'un mercat d'establiments ciclistes de qualitat o la d'una nova xarxa hostalera que visqui d'aquesta borsa? Sí, naturalment que sí. Però ens farem un mal favor si acceptem que aquest creixement exclogui una gran majoria de gironins.

Les oportunitats

Hem parlat que la irrupció del ciclisme -i de la indústria que l'envolta- ofereix a Girona una oportunitat d'internacionalització inèdita fins avui. És urgent desplegar aquest projecte i és cabdal vincular-lo a un projecte paral·lel, de gran consistència, per captar talent internacional; és imprescindible convertir-nos en una ciutat atractiva des de la perspectiva empresarial. Les subvencions europees ens obren un panorama de millora que ens farà guanyar capitalitat. Hem de crear, en definitiva, incentius perquè triar Girona sigui sempre una bona idea des de la perspectiva de negoci.

Aquesta estratègia ens portarà nous valors econòmics però, al mateix temps, enfortirà la nostra armadura empresarial i ens connectarà amb un teixit econòmic més estructurat, més estable i més competitiu. La innovació és progrés econòmic i en el nostre temps cal tenir una atenció especial a sectors com la sostenibilitat, la indústria verda, la tecnologia i la digitalització, la projecció dels quals atrau d'una manera especial les inversions internacionals. Hi ha molts llocs de treball en els serveis vinculats a la indústria però, en general, a Girona ha existit una manca de grans projectes durant l'última dècada i la indústria ha estat oblidada.

Els gironins tenim l'oportunitat d'aconseguir que la nostra ciutat sigui moderna, avançada, oberta, pactista, dialogant i innovadora, tal com vam reivindicar a l'acte de presentació del nostre projecte el 19 de maig. Ens vam comprometre davant de centenars de persones que l'Ajuntament estigui al costat del teixit

- 295.** Desplegar un projecte de gran consistència per captar talent internacional i convertir Girona en una ciutat atractiva des de la perspectiva empresarial.
- 296.** Enfortir l'armadura empresarial de Girona i connectar-la amb un teixit econòmic més estructurat, més estable i més competitiu.
- 297.** Prestar una atenció especial a sectors com la sostenibilitat, la indústria verda, la tecnologia i la digitalització, la projecció dels quals atrau d'una manera especial les inversions internacionals.
- 298.** Recuperar el paper de l'Ajuntament com a impulsor de la competitivitat amb l'aplicació de polítiques sòlides estables de promoció econòmica i una línia d'acció estratègica estable.
- 299.** Posar els serveis municipals al dia per restablir un entorn de seguretat que promogui la creació de motors de creixement.

econòmic i que lideri el retrobament del progrés col·lectiu. Els fets diuen -amb una contundència fora de tot dubte- que en els últims anys Girona ha perdut empena i competitivitat. Els canvis de rumb a l'Ajuntament no ens han ajudat i hem acumulat sorpreses, estirabots i anuncis de projectes que no s'han fet mai. L'economia vol estabilitat i exigeix una línia d'acció estratègica fins i tot previsible.

És urgent establir una dinàmica i mantenir-la perquè els indicadors econòmics ens adverteixen de manera molt seriosa sobre la pèrdua de competitivitat de la nostra economia. Les dades més recents revelen que l'economia de Girona va decreixer d'un 14%, tres punts més que la mitjana catalana; l'atur al sector turístic és més alt que quan Convergència i Unió va començar a governar i la població activa de la ciutat ha baixat de 639 persones. El PIB per Càpita ha retrocedit però els impostos municipals han crescut fins a un 15%. A més, hi ha un trist consens en la conclusió que aquests serveis són pitjor ara que fa deu anys.

A banda de l'empena econòmica i la creació d'ocupació, he insistit que posarem els serveis al dia, restablint la seguretat i creant motors de creixement. I també la construirem sobre el fonament sòlid que defineix la nostra identitat. Qui ens coneix sap que els gironins i gironines som gent honesta, educada i treballadora. Aquesta és la imatge que hem construït de la nostra ciutat. Això forma part del nostre ADN i és també la nostra marca més preuada. Una ciutat oberta, integradora, moderna, jove i dinàmica; amb gent de tota la vida i amb d'altres que hi arriben. Girona ho té tot per ser esplèndida.

La promoció econòmica: definir qui volem ser

Des del dia que el primer govern de Convergència a l'Ajuntament va voler desterrar el Girona m'enamora cap altra iniciativa de promoció no ha impedit l'esllanguiment de la marca Girona. Menys encara el Girona ets tu, un intent superflu i massa feble per recuperar posicions al context de les ciutats catalanes i espanyoles. Acudir als tòpics només fa servei per passar sense pena ni glòria. Girona necessita tot el contrari: projectar la imatge d'una ciutat moderna, enèrgica, creativa, saludable, oberta, atrevida, desperta, ordenada i neta que projecti el caràcter i la vitalitat que ens és pròpia.

El problema d'avui és que per impulsar Girona hem donat forma a la ciutat. Crec honestament que els arguments estan aglomerats en sis projectes, alguns de les quals ja hem apuntat: La reforma de Plaça Catalunya; moure endavant el projecte Quatre rius i una Sèquia; donar una major coherència a la connexió dels barris amb el centre i promocionar-ne el comerç; enllestir la construcció del Nou Trueta i estimular-ne la indústria biomèdica associada; convertir la cultura en un factor d'atracció i concebre l'esport i la transició verda com a fonts d'activitat econòmica.

Aquest serà el nostre punt de partida. Però la projecció de Girona no tindrà prou densitat fins que cicatritzi el mal que ha deixat la combinació de les contingències històriques i la incapacitat de reacció de l'Ajuntament. Podem posar l'exemple de com ha anat decandint

- 300.** Engagar la reforma de la Plaça Catalunya per eixamplar el centre de la ciutat i vincular aquesta reforma al sistema fluvial amb l'ambició de captar diners dels Fons de recuperació europeus.
- 301.** Moure endavant el projecte Quatre rius i una Sèquia.
- 302.** Donar una major coherència a la connexió dels barris amb el centre i promocionar-ne el comerç.
- 303.** Enllestir la construcció del Nou Trueta i estimular-ne la indústria biomèdica associada perquè sigui un pol de creació d'activitat econòmica i llocs de treball.
- 304.** Convertir la cultura en un factor d'atracció i proporcionar als equipaments la capacitat per absorbir l'oferta dels principals circuits de Catalunya i Espanya.
- 305.** Concebre l'esport i la transició verda com a fonts d'activitat econòmica.
- 306.** Dissenyar una estratègia de col·laboració entre el sector públic i el sector privat per dotar la ciutat amb un recurs estructural que possibiliti que la línia estratègica de creixement sigui més clara i més raonable i, en conseqüència, més favorable per al progrés econòmic.
- 307.** Buscar fórmules de suport i d'estímul municipal a favor de l'obertura de nous negocis, també des del punt de vista de la simplificació dels tràmits d'obertura.

el carrer Migdia, al cor comercial de l'eixample, i com que el govern municipal s'ho ha mirat atònit incapaç de prendre mesures. La conjuntura demana que dissenyem una estratègia de col·laboració entre l'Ajuntament i el teixit econòmic per garantir una col·laboració d'arrel gironina. Aquesta col·laboració possibilitarà que la línia estratègica de creixement sigui més clara i més raonable i, per tant, més favorable per al progrés econòmic.

Girona ha estat tradicionalment una ciutat d'oportunitats per a empresaris i comerciants. Els temps han canviat però la ciutat encara té un context favorable per al negoci. Perquè es compleixi aquesta norma es fa imprescindible buscar fórmules de suport i d'estímul municipal a favor de l'obertura de nous negocis, també des del punt de vista de la simplificació dels tràmits d'obertura. És des d'aquesta perspectiva que l'Ajuntament ha de recuperar el lideratge per planificar els espais de desenvolupament i la diversificació del comerç. Perquè el benefici es distribueixi de manera equitativa, la planificació no pot perdre de vista que els barris s'han d'integrar en aquesta dinàmica de manera que l'estructura comercial de Girona es formi a partir de la distribució en diferents punts de la ciutat. La bona articulació d'aquest teixit comercial amb el sector de la restauració serà el fonament per a la creació d'estratègies conjuntes que converteixin la visita a la ciutat em una experiència agradable i rica d'alternatives.

Si seguim aquest fil, hem d'entendre que és imprescindible tenir cura del tracte que oferim a les persones que ens visiten. Venir a Girona ha d'imprimir al pensament les ganes de voler-hi tornar. Per això hem d'actuar perquè la vida quotidiana sigui la combinació respectuosa entre el trànsit diari de les persones que hi vivim i la presència de turistes en els punts de major interès.

La col·laboració entre el sector públic i el privat inclou el diàleg per arribar a acords i també el propòsit que els sectors de la restauració i de l'oci tinguin vies de comunicació directa amb l'Ajuntament. Una ciutat que mecanitzi una relació fluïda amb el sector hostaler en base a la normativa, serà capaç d'engendrar l'atmosfera que precisa la convivència entre l'activitat econòmica i la vida ciutadana, entre l'oci i la diversió, entre el brogit i el descans. No és fàcil reconstruir aquesta relació a Girona, especialment al barri vell, però fer-ho és una obligació perquè no podem prescindir de la potència econòmica, el valor patrimonial i la tradició de veïnatge que s'ha consolidat al llarg dels anys a la nostra àrea urbana.

El teixit econòmic, el comerç, la restauració i l'oci són peces necessàries i imprescindibles pel funcionament del motor econòmic de la ciutat. Prescindir-ne no és una opció, ni tampoc no és convenient que s'allargui el buit que ha generat la falta de lideratge de l'Ajuntament. Girona suporta avui els efectes d'una certa decadència i no està preparada per assumir esdeveniments amb gran poder d'atracció de públic. Malgrat que la policia municipal té capacitat de sobres per assumir el control de grans aglomeracions, no hi ha un criteri polític de ciutat en aquest àmbit; les zones

308. Planificar de manera raonable els espais de desenvolupament i diversificació del comerç.

309. Mecanitzar una relació fluïda amb el sector hostaler en base a la normativa per generar l'atmosfera que precisa la convivència entre l'activitat econòmica i la vida ciutadana, entre l'oci i la diversió, entre el brogit i el descans.

310. Preparar la ciutat per assumir esdeveniments amb gran poder d'atracció de públic.

311. Impulsar un pacte entre les administracions i les entitats per reivindicar per Girona les millors connexions possibles i aprofitar tot el rendiment que poden aportar tant el Tren d'Alta Velocitat, com l'Aeroport Girona-Costa Brava.

d'aparcaments estan mal repartides i falta experiència per a la bona organització de grans cites. Tant les Fires, com els congressos o els grans esdeveniments esportius han de tenir una planificació adequada perquè siguin una experiència agradable per a qualsevol persona. La planificació ho és tot per donar continuïtat a les zones comercials i per dissenyar un sistema de rebuda de visitants que sigui la conseqüència natural del bon funcionament dels serveis municipals.

La ciutat de tothom

La Llei de Barris impulsada pel govern d'esquerres a la Generalitat, va significar la creació va fer arribar a Girona el finançament per desenvolupar els Plans de Barri de Santa Eugènia i Can Gibert del Pla, l'any 2005. La ciutat aconseguí un grau d'execució del pressupost de les obres del 96%. El Pla de Barris de Girona tenia el propòsit de millorar les àrees urbanes incrementant la qualitat urbanística de l'espai públic per enfortir la cohesió social i millorar la qualitat de vida al conjunt de la ciutat.

L'increment de les desigualtats socials no és un fenomen exclusiu de Girona. Però a Girona aquest increment s'ha accentuat durant els últims anys, segurament per la displicència del govern de Junts. Les desigualtats socials tenen una expressió territorial que s'anomena segregació urbana, que separa la gent en barris diferents per la seva capacitat econòmica.

D'aquesta manera, els grups socials amb menys recursos s'agrupen en aquelles àrees urbanes en les quals els preus del sòl són més baixos i els grups més desfocats econòmicament s'acomoden en barris amb més serveis i una major qualitat urbana.

A Girona aquest fenomen no és nou. No podem dir que el govern de Junts s'hagi preocupat de corregir aquesta segregació. Més aviat ha proscrit el caràcter social de les polítiques urbanístiques i ha actuat a partir de la lògica de no intervenir perquè el mercat es reguli sol. El resultat és un increment dels preus que estimula la segregació, que dificulta l'accés a l'habitatge i que subjecta els gi-

312. Actuar per evitar que les diferències de preus de l'habitatge en funció de la zona i la qualitat urbana dels barris actuïn com a filtres a través dels quals les persones escullen allà on han de viure.

313. Recuperar el caràcter social de les polítiques urbanístiques i actuat des del govern amb la voluntat d'intervenir en la regulació del mercat per evitar la segregació urbana.

314. Trobar un equilibri entre l'activitat del sector immobiliari i la cobertura del dret bàsic a l'habitatge perquè els gironins i gironines puguin donar continuïtat a la seva vida allà on l'han començat sense que això els hagi de condicionar en excés.

315. Presentar un estudi tècnic dels sectors de Girona que requereixen un Pla de Barris per millorar l'espai públic, augmentar la sostenibilitat i garantir una millor qualitat de vida per a tots els gironins.

316. Obrir una partida als pressupostos per a finançar un projecte ampli de transformació i regeneració urbana.

ronins i gironines a les normes del mercat. Un govern sense política urbanística és un govern amb una política social molt tova, amb molt poca sensibilitat per afavorir l'accés a l'habitatge als seus joves; és un govern que expulsa els seus ciutadans de casa i els obliga a utilitzar la ciutat com a lloc de treball en comptes de donar-los un entorn de vida.

No volem això per Girona. Entenem l'urbanisme com un instrument de redistribució social i d'equitat territorial més que no pas com una maquinària per obtenir beneficis privats. Això no vol dir que la política urbanística hagi d'estar enfrontada amb la iniciativa privada. Ni molt menys. Però hem de ser capaços de trobar un equilibri entre l'activitat del sector i la cobertura d'un dret bàsic. Sense aquest equilibri Girona no serà una ciutat per tothom. No podem entendre Girona si no és com una ciutat en què tots els barris tinguin el mateix tracte, les mateixes condicions, els mateixos serveis i la mateixa qualitat de vida. La Llei va beneficiar 141 barris de Catalunya amb un fons de més de 1.300 milions d'euros. Girona ha de reclamar al Govern polítiques d'aquesta naturalesa, hem de ser actors de la construcció de Catalunya i ser-ne una referència.

A la ciutat de Girona hi ha diferències massa grans entre sectors, tant en densitat de població com en rendes de capital. Això ha provocat l'empobriment i la pèrdua de qualitat de vida a diferents barris de la ciutat i això ha derivat en el trencament del teixit urbà de Girona per l'aparició de zones cada vegada més fosques, envaïdes per la brutícia, insegures i cicatritzades per l'incivisme. Aquestes circumstàncies fan imprescindible l'actuació de l'Ajuntament.

Els fons europeus de recuperació econòmica són una oportunitat per recuperar l'esperit dels Plans de Barris en la seva forma original. Durant els últims onze anys el govern de Junts no s'ha preocupat de refer les esquerdes que han deixat les crisis econòmiques o la pandèmia i que han tingut una afectació molt seriosa a la ciutat; ni s'ha preocupat de preparar Girona per optar a nous projectes de regeneració urbana, d'increment de la sostenibilitat o d'augment de la qualitat de vida urbana. Aquest endarreriment només se soluciona posant-se a fer la feina. I això vol dir, per començar, presentar un estudi tècnic dels sectors de Girona que requereixen un Pla de Barris per millorar l'espai públic, augmentar la sostenibilitat i garantir una millor qualitat de vida per a tots els gironins; obrir una partida als pressupostos per a finançar un projecte ampli de transformació i regeneració urbana; reclamar a la Generalitat que recuperi la Llei de Barris i que incrementi el Fons de Cooperació Local de Catalunya per participar de manera activa en la recuperació dels territoris urbans i municipals de Catalunya.

Comerç, el batec dels carrers

El comerç té un paper clau en l'estructura econòmica i en el paisatge social i econòmic de Girona. La globalització i la crisi han fet perdre quota de mercat al comerç tradicional a favor d'altres formats i del monopoli de grans corporacions multinacionals. Molts negocis vulnerables als canvis han tancat per falta de relleu generacional i el creixement de la venda en línia -sobretot a partir del 2017- ha enfosquit un escenari en què, malgrat l'increment del consum, una bona part del comerç perd marge.

Girona no ha estat aliena als factors que han accelerat l'hegemonia del comerç electrònic; ni al tancament de locals en zones d'alta concentració comercial. No és una anècdota que a principis de desembre del 2022, en plena arrencada de la campanya de Nadal, al quadrant de l'Eixample que formen el Carrer de la Creu, el Joan Maragall, el de la Salle i Migdia s'hi comptessin deu locals tancats i una botiga en plena liquidació d'estoc per jubilació. I a la Rambla, en la mateixa època, s'hi acumulaven vuit locals tancats. Si volem trobar una solució a la desertització comercial hem de tenir present que en el comerç post pandèmia hi ha nous factors d'influència com el canvi d'hàbits i prioritats dels consumidors; la quota de mercat a l'alça dels grans operadors de venda en línia; els nous paradigmes derivats de la digitalització; i la davallada de la demanda per la pèrdua de poder adquisitiu.

- 317.** Elaborar un pla contra la desertització comercial tenint presents els nous factors d'influència.
- 318.** Establir una visió estratègica per projectar globalment el teixit comercial cap a la modernització i la millora de la seva capacitat de generar riquesa i ocupació.
- 319.** Dissenyar i aplicar polítiques de regulació del nou mercat, evitar monopolis i esquivar influències externes perjudicials.
- 320.** Promoure la creació d'empreses i models de negoci adaptats al context actual que impactin positivament a Girona.
- 321.** Posar el comerç al centre de les decisions municipals per esquivar el risc de desaparició de negocis i reduir els factors que dificulten el relleu generacional.
- 322.** Estimular la renovació dels negocis tancats i l'obertura de nous comerços adaptats a les condicions de la transformació del mercat.
- 323.** Produir una atmosfera dinamitzadora de l'entorn urbà per vincular el comerç amb l'experiència de viure i visitar Girona.
- 324.** Crear la figura dels agents dinamitzadors per promoure la interacció entre el sector comercial i l'Ajuntament per millorar la competitivitat de la ciutat.

La realitat ens demana superar els punts febles i aprofitar les fortaleeses per projectar-lo globalment el teixit comercial gironí, per modernitzar-lo i que contribueixi a la creació d'oportunitats i llocs de treball. La mirada estratègica és imprescindible per aplicar polítiques consistents que es recolzin en dos eixos: l'ordenació legal per regular el nou mercat; i evitar monopolis i evitar influències externes perjudicials per crear un model de negoci que impacti positivament a Girona.

Haurem de posar el comerç al centre de les decisions municipals com un element central i no pas com un factor aïllat tan per esquivar el risc de desaparició dels negocis tradicionals i reduir els factors que dificulten el relleu generacional; com per estimular la renovació i l'obertura de nous comerços adaptats a la transformació del mercat. Per fer això necessitem aprofitar tot el coneixement de l'Observatori municipal i utilitzar aquest coneixement per prendre les decisions estratègiques.

Comprar és una acció que ja no es basa només en el producte sinó en l'experiència de la visita a la botiga. Aquesta és la diferència fonamental entre el consum electrònic i el presencial i aquí hi guanya importància la manera com l'Ajuntament gestiona un entorn comercial perquè l'experiència del comprador sigui completa, tenint present que és cada vegada menys fidel a un espai comercial concret. Així les coses, sense perdre de vista les necessitats del consumidor actual, a Girona cal una atmosfera en la què l'oci complementi l'experiència de sortir a comprar.

325. Mantenir l'entorn urbà comercial en les condicions adequades per explorar la xarxa de comerços.

326. Facilitar l'equilibri entre les diferents activitats comercials i canalitzar la continuïtat comercial en places i carrers tan el centre com als barris.

327. Planificar a llarg termini el model comercial de la ciutat que ens identifica al davant del món.

La situació en què es troba el comerç de proximitat és diferent segons el sector i el barri. Tothom ha notat l'increment del preu de l'energia i la inflació. L'augment dels costos afecta els consumidors, que es refugien en les ofertes més avantatjoses dels grans operadors en línia. A Girona les accions de suport municipal després de la pandèmia han estat insuficients. Per recolzar la recuperació del comerç l'Ajuntament ha de desplegar estratègies per oferir suport real al teixit econòmic i establir un rumb clar per al progrés i la competitivitat de la ciutat.

Girona ha superat els capítols més durs de la crisi de la pandèmia gairebé sense aportació municipal. Sense lideratge no hi ha proximitat i no és possible l'acompanyament que requereix la millora de la competitivitat. Per corregir-ho es fa necessària la creació dels agents dinamitzadors integrats en una estructura a partir de la qual el sector comercial i l'Ajuntament interactuïn amb el propòsit comú de millorar la competitivitat. En aquest context hi té un paper protagonista la cura de l'espai públic.

L'Ajuntament ha de tenir una planificació a llarg termini sobre el model comercial. La projecció exterior serà una de les conseqüències de la transformació de però Girona no pot mirar només cap enfora. Servirà de poc promoure el comerç al centre si el carrer del Carme continua amagat i sense gent; si no es dinamitzen l'eix de Santa Eugènia o el de Sant Narcís; si no hi ha mercats als barris, una regulació pels petits comerços estesos arreu o una línia de suport per a l'eficiència energètica.

La transformació de l'entrada nord

El trasllat de l'operatiu de la clínica Girona a un nou edifici del Carrer Barcelona ha obert una llista de possibilitats de desenvolupament en una zona fins ara marginada a la perifèria de la ciutat. La nova clínica formarà part del gran eix sanitari de Girona i Salt quan es concreti la construcció del nou Hospital Josep Trueta. De moment ha generat un pol d'atracció que s'ha traduït en una ampliació de l'oferta d'hostaleria. És de preveure que l'afluència de persones activi l'entorn i que aquesta activació porti associat, a mig termini, un increment significatiu del tràfic.

Els canvis associats a la presència de la clínica Girona al carrer Barcelona són inevitables. Signifiquen un estímul per a la creació d'un nou espai. La ciutat ha de voler aprofitar aquesta oportunitat i decidir de quina manera preveu ordenar aquesta entrada de Girona. L'ordenació dels espais és sempre un projecte de ciutat a llarg termini i la clínica Girona és el punt de partida de la creació d'un nou espai ciutadà.

El carrer Barcelona és l'entrada sud de Girona i cal tractar-la des de la perspectiva urbanística com la presentació de la ciutat. El projecte de la reconversió d'aquest carrer, el més llarg de la ciutat, per entregar-lo a les persones pren més vigència en el sentit que igual com la Catedral i el campanar de Sant Feliu donen la benvinguda per la banda nord, al sud Girona s'ha de presentar també com una ciutat acollidora, neta, sostenible, moderna, activa econòmicament i diversa socialment.

328. Establir el punt de partida d'una nova realitat a l'entrada sud de Girona amb la creació d'un nou espai ciutadà aprofitant l'impuls de la construcció de la nova clínica Girona.

329. Reconvertir el carrer Barcelona per reduir-ne i pacificar-hi el trànsit perquè sigui un nou espai de relació ciutadana i actuï com a punt d'entrada a la ciutat.

330. Planificar el desenvolupament de l'entrada sud per connectar-la amb el campus de Salut vinculat a la construcció del nou Hospital Josep Trueta.

331. Elaborar un nou pla de mobilitat pública per connectar l'entrada sud amb el centre a través de transport urbà i altres formes de mobilitat sostenible.

332. Desenvolupar urbanísticament el sector vinculat al carrer Barcelona per construir una nova àrea ciutadana .

De la mateixa manera que omplirà un espai fins ara poc freqüentat, la nova clínica Girona en deixarà un altre de buit a l'eixample que no es pot abandonar a la seva sort. L'eixample és un dels motors comercials de Girona, una part del qual vivia en part nodrida pel trànsit que generava la clínica. Caldrà tenir el cap clar i trobar la manera de mantenir-hi el flux de persones per conservar i amplificar el vigor comercial d'aquest barri tan significatiu de la ciutat.

La Generalitat, l'Ajuntament de Girona i l'Ajuntament de Salt tenen un acord per construir el nou Trueta al sector oest de Girona que llinda amb el límit sud de Salt, en un terreny de 258.000 metres quadrats, 175.000 dels quals corresponen majoritàriament a l'hospital; una part són per la Universitat de Girona, una altra es destinarà a espais públics i el darrer sector serà d'equipament privat. El 22 de juliol de 2021 una comissió amb representants de totes les administracions implicades acordà l'àmbit d'actuació del projecte perquè els dos ajuntaments adaptessin els seus planejaments urbanístics. L'Ajuntament de Girona hi aporta 40.000 metres quadrats.

Majoritàriament el nou hospital s'emplaça al terme de Salt. L'àrea de Girona que ocupa comprèn una part del Mas Marroc en el qual hi ha afectades dues masies catalogades, el mas Sureda i el Mas Bellsolà o Can Conill que, segons el projecte, malgrat que presenten diversos elements patrimonials inclosos al catàleg, caldrà enderrocar per encabir l'edifici de consultes externes. El govern de Junts ha gestionat amb molt poca traça aquesta contingència, d'una manera una mica obstinada a sacrificar les masies, i ha generat un problema que ha alentit el projecte sense necessitat tenint present que hi ha prou superfície per no haver d'enderrocar les masies històriques.

La decisió de construir l'Hospital entre Salt i Girona suposa la pèrdua d'un nucli d'activitat econòmica al nord de la ciutat. El govern de Junts ha parlat de diferents compensacions en salut però no sap com cal donar continuïtat a l'activitat econòmica en aquesta zona i quina serà la nova funció de l'edifici del Trueta quan quedi desocupat. La nova ubicació té sentit en el context de la creació d'un campus sanitari d'alta intensitat en simbiosi amb el Santa Caterina. Més enllà dels criteris tècnics sobre els paràmetres d'aquesta simbiosi, el nou True- ta és una oportunitat de transformació de gran abast que integra la reordena- ció de l'entrada nord i una nova connexió viària i urbana entre aquell sector i els terrenys adjacents al nou campus. Estem parlant del desenvolupament d'una nova part de la ciutat comparable amb el desenvolupament del barri de Fontajau arran de la construcció del pont sobre el Ter als anys 90. Parlem del creixement de Gi- rona amb noves àrees ciutadanes i referències estructurals. Aquest projecte de transformació és un element cabdal en la perspectiva de la Girona que volem. No només pel canvi en la fesomia sinó per les possibilitats de configuració urbana i, sobretot, per la manera com definirà un nou eixample i per les bases que esta- blirà de cares a la segona meitat de segle. En aquest context, barris com Santa Eugènia i Can Gibert, que tenen una concentració demogràfica molt per sobre de la mitjana de Girona, es veuran directament o indirectament afectats per aquest projecte.

És primordial que aquesta transformació no comporti la pèrdua d'espai públic en aquests barris i que suposi un pas endavant a favor de les condicions de qualitat de vida de la gent que hi viu. Per això ens comprometem a mantenir les zones verdes que ja existeixen, incrementar-les i seguir els principis de la creació de nous espais públics integrin els barris en una ciutat amb múltiples centres.

El turisme al servei de la ciutat

Girona és un ciutat turística de referència a Catalunya, a Espanya i a Europa. Si Girona atrau els visitants és perquè té el que no tenen els altres, perquè la vida hi és present i perquè la gentrificació, malgrat l'afluència massiva de persones, encara no s'ha apoderat totalment de les zones visitables. L'arribada de gent per visitar el nostre patrimoni ens ha situat en un estadi de notorietat extraordinari però també n'hem pagat les conseqüències: el barri vell ha perdut vida veïnal, la proliferació de pisos d'ús turístic ha encarat els preus i massa sovint la pressió turística estacional s'imposa sobre les persones que viuen tot l'any a Girona. Malgrat els avantatges i els inconvenients, el turisme és un motor socioeconòmic de la ciutat. I és per aquest motiu que l'ajuntament s'ha d'esforçar per d'aplicar el coneixement i la imaginació i gestionar amb responsabilitat i amb coherència aquest potencial de promoció. Ni es pot acusar el turisme de tots els mals perquè també aporta beneficis; ni es pot banalitzar el patrimoni cultural perquè és un bé comú que ens defineix com a ciutat i va molt més enllà de la imatge fotogràfica; ni es pot caure en el cofoisme de pensar que està tot fet; ni es pot perdre de vista el risc de morir d'èxit.

La banalització d'aquest patrimoni en benefici de la mercantilització de la marca Girona ens fa més mal que bé i no ens aportarà cap valor en allò que ens diferencia de moltes altres ciutats europees. La promoció de tot aquest patrimoni arquitectònic, cultural, monumental, històric i natural ha de ser sostenible, com-

- 333.** Protegir, moderar, desestacionalitzar i descentralitzar en matèria turística per evitar la massificació turística de baix cost i la banalització de l'espai públic.
- 334.** Regular i limitar l'ocupació de l'espai públic per part de negocis, restauració i botigues.
- 335.** Promocionar les botigues de barri i limitar els negocis només dirigits a turistes.
- 336.** Planejar les ràtios de densitat, reduir pressió, regular i limitar els pisos turístics.
- 337.** Promoció sostenible i protecció rigorosa del patrimoni arquitectònic, monumental i històric i vetllar per a propostes de qualitat que no banalitzen l'espai públic.
- 338.** Promoció dels pols d'atracció turístics gironins capaços d'atraure un turisme de qualitat que pernocta a la ciutat.

patible amb la vida quotidiana i el batec dels carrers; protegida a través d'una regulació raonable dels recursos i els espais turístics; moderada i adaptada a la mida de la ciutat, desconcentrada de la temporada estrictament turística i restringida en el sentit de potenciar la qualitat més que no pas la quantitat.

El risc de banalització de l'espai públic es combina al barri vell amb el risc de segregació urbanística. No ens convé que el comerç a les àrees més visitades perdi diversitat pel rendiment immediat de la venda de productes turístics de qualitat discreta. I ens convé una política d'habitatge seriosa que generi un equilibri a les zones turístiques per no fomentar un creixement desmesurat dels pisos turístics i mantenir-hi la vida veïnal. És important revertir la dinàmica dels últims anys i fer una promoció decidida de diferents pols d'atracció turístics d'arreu de la ciutat per rebaixar la pressió del Barri Vell i dinamitzar l'economia dels altres barris de Girona, on també hi ha potencial cultural per oferir als visitants. Aplicarem mesures de paliació, en aquest sentit, per disminuir el procés de massificació turística que actualment afecta àrees concretes de la zona centre de Girona.

"El patrimoni material i immaterial de Girona és la pedra angular per situar Girona en el context de les ciutats turístiques de qualitat."